

کیفیت زندگی پرستاران در ایران

صدیقه سالمی^۱، شمس الدین شمسی^۲، غضنفر میرزابیگی^۳، مهناز سنجرى^۴، *مریم اعلاء^۵

۱-عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران، معاون فنی سازمان نظام پرستاری کل کشور ۲-عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، رییس شورای عالی سازمان نظام پرستاری کل کشور ۳-کارشناس ارشد مدیریتی کارآفرینی، رییس کل سازمان نظام پرستاری کل کشور ۴-کارشناس ارشد پرستاری، کارشناس فنی سازمان نظام پرستاری کل کشور ۵-کارشناس ارشد آموزش پزشکی، کارشناس پژوهشی، پژوهشکده علوم غدد و متابولیسم دانشگاه علوم پزشکی تهران

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۸/۱۹

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۱۰/۱۵

مجله علمی - پژوهشی دانشکده پرستاری و مامایی مشهد، ۱۰ (۴۳)، ۱۳۸۹، ۱-۱۳

چکیده

زمینه و هدف: کیفیت زندگی پرستاران متأثر از عوامل مختلفی است که می تواند ارای به خدمات با کیفیت از جانب آن ها را با چالش رو به رو کند. هدف از این پژوهش بررسی کیفیت زندگی پرستاران شاغل در بیمارستان های دولتی کشور بود.

روش بررسی: در این پژوهش توصیفی - مقطعی کیفیت زندگی پرستاران در چهار بعد سلامت جسمی، روانی، اجتماعی و محیطی در سال ۸۹ مورد بررسی قرار گرفت. نمونه گیری از نوع تصادفی ساده بود و ۸۵۰ پرستار از ۱۷ استان کشور با پر کردن پرسشنامه WHOQOL-BREF در این مطالعه شرکت کردند. نتایج با استفاده از آمار توصیفی و آزمون کای-دو ارای به شد.

یافته ها: نتایج نشان داد حدود نیمی (۴۵٪) از پرستاران کیفیت زندگی خود را در حد متوسط ارزیابی کرده بودند و از وضعیت سلامت خود راضی بودند. بیشترین میانگین (۲/۷ ± ۱۳/۸) مربوط به حیطه سلامت جسمانی و کمترین (۲/۶ ± ۱۱/۲) مربوط به سلامت محیطی بود. بین حیطه های کیفیت زندگی با سمت پرستاران در بیمارستان و شیفت آن ها ارتباط معنا دار دیده شد.

نتیجه گیری: حدود نیمی از پرستاران کیفیت زندگی خود را در حد متوسط ارزیابی کردند. با توجه به موارد بیان شده، نتایج این تحقیق می تواند مورد استفاده صاحب نظران و سیاستگذاران حرفه پرستاری قرار گیرد. امید است بتوان بانک اطلاعاتی از وضعیت کیفیت زندگی پرستاران به دست آورد که به طور مداوم مورد پایش قرار گیرد.

واژه های کلیدی: کیفیت زندگی، پرستار، حرفه پرستاری، ویژگی های حرفه ای